

MP 69 ry
PI 69
00691 HELSINKI

00670/21

Tapoja tehdä osoitteenmuutoksesi

1. Lähetä allaoleva kuponki postimerkillä varustettuna KH-Driveen.
2. Lähetä postista saatava "Osoite muuttuu" -postikortti KH-Driveen.
3. Voit myös FAXata allaolevan kupongin (931) 2540 201
4. Tai tee osoitteenmuutoksesi sähköpostiosoitteeseen

Email: kari.hanski@sci.fi

- Muista mainita jäsennumerosi, sen saat vaikkapa tämän lehden osoitetarran oikeasta alalaidasta tai jäsenkortistasi.
- Täydennä ja korjaa muutuneet tietosi tällä samalla kortilla.

Osoitteenmuutosilmoitus:

Jäsennumero:

Jäsen nimi:

Uusi jakeluosoite:

Postinro ja -paikka:

Voimaantuloaika:

Muut jäsenrekisteritiedot:

Puhelin:

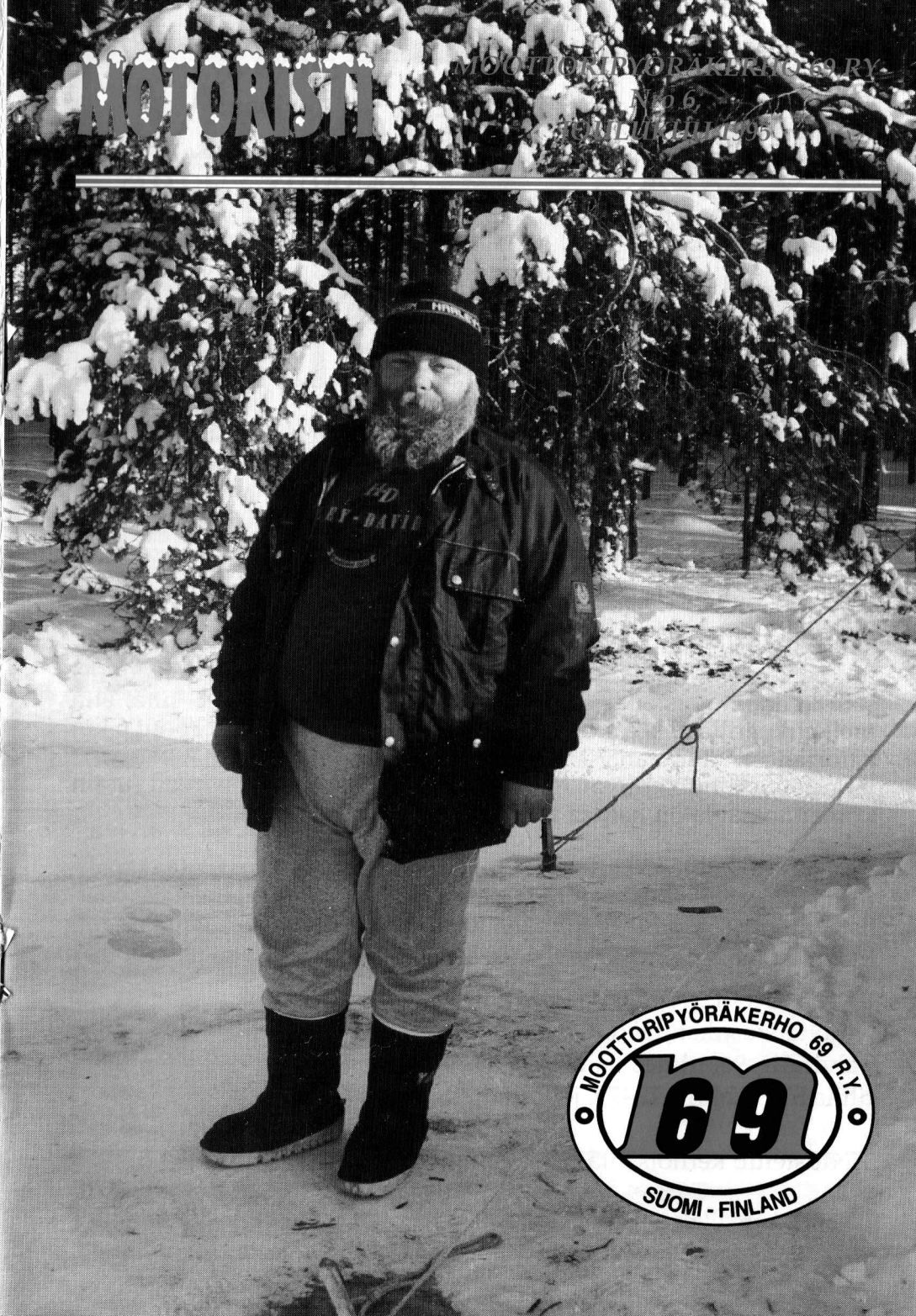
Ammatti:

Syntymäaika:

MP:n merkki ja malli:

Posti-
merkki

KH-DRIVE
Kari Hanski
Väinölänkatu 1
33100 TAMPERE

MOTORISTI

MOOTTORIPYÖRÄKERHO 69 R.Y.
No 6
1995

MP 69 r.y.
tarjoaa:

TALVIRALLI

1996

Perinteisesti
helmikuun
ensimmäisenä
viikonloppuna

02. - 04.02. 1996

Talviralli pidetään tänä vuonna perinteisenä ajankohtanaan eli helmikuun ensimmäisenä viikonloppuna Alavudella. Perille löytää seuraamalla opasteita, mutta vihjeenä annettakoon tieto siitä, että melkein perillä olette, kun olette ajaneet "Route 66 -tietä" about 6 km Kuortaneen suuntaan.

Järjestelyistä huolehtivat ASMP:n aktivistit, kerhoisännän eli Jussin komennossa. Ja on halpaa lystiä, vaikka olisi pakkastakin.

Jos olet ystävällinen ja ilmoitat tulostasi etukäteen, kustantaa tapahtuma tasarahan eli 100:- FIM ja jos taas haluat yllättää järjestäjät osallistumisellasi, joudut raapimaan lompkaa vähän syvemmältä eli raliportilla maksu on 130:-

ENNAKKOILMOITTAUTUMISET:

Kirjoita viestikenttään:

Talviralli -96, nimesi ja maksa 20.01.1996 mennessä
tilille SYP 224318-12479, jolloin maksu on 100 mk.

Tiedustelut: kerhoisäntä Jussi Vanha-aho, (965) 5120281

Poikkea kahvilla esim. Shellillä, perillä woi olla vaikka Fuel Caput !!!!!

Motoristi

Nro 6 joulukuuta 1995. 27. vuosikerta. Moottoripyöräkerho 69 ry.
Ilmestyy helmi-, huhti-, kesä-, elo-, loka- ja joulukuussa.
Painopaikka: Tekstitaso Oy & Offset, Tampere

Hallitus

Puheenjohtaja

Antti Kortesus
Insinöörinkatu 74 B 35
33720 TAMPERE
Puh. k. (931) 317 4333
Email
kortesus@ruuvi.me.tut.fi

Varapuheenjohtaja

Hannu Hoskari
07110 HINTHAARA
Puh. k. (915) 545 840

Sihteeri

Ritva Haikonen
Fallkullantie 1—3 F 78
00730 HELSINKI
Puh. k. (90) 346 4264

Kassanhoitaja

Raine Honkanen
Fallkullantie 1—3 F 78
00730 HELSINKI
Puh. k. (90) 346 4264
t. (90) 830 8270

Kerhoisäntä

Jussi Vanha-Aho
Risujontie 92
63400 ALAVUS AS.
Puh. k. (965) 5120 281
Fax. (965) 5120 822

Päätoimittaja

Pertti Luoma
Äijänahtentie 17
33420 TAMPERE
Puh. 949 836 069

Varajäsenet

Koulutusvastaava ja varastonhoitaja

Markku Piispa
Suunnistajankuja 6 D 59
01280 VANTAA
Puh. k. (90) 392 2677

NMR-vastaava

Bo Nyquist
Ounasvaarantie 1 E 121
00970 HELSINKI
Puh. 949 - 407 606

Aluetoimintavastaava

Antti Jutila
Kivimäentie 44
60550 NURMO
Puh. k. (964) 412 7742

Nuorisovastaava

Arttu Kotilainen
Kanneltie 15
36200 KANGASALA
Puh. k. (931) 377 3683

Motoristin toimitussihteeri

Kerhotavaramyynti

Jarmo Lottanen
Vaasankatu 8 A 11
00500 HELSINKI
Puh. k. (940) 544 9513

Moottoripyöräkerho 69 r.y.

Osoite

PI 69
00691 HELSINKI

Jäsenmaksutili

SYP Tampere - Hervanta
224318-12479

Postisiirtotili

800013-1427226

<http://www.sci.fi/~koohoo/mp69/>

PJ:n palsta

TERVEISIÄ VAIKKA MISTÄ

Terveisiä Tunisiasta; olimme siellä perheen kanssa turistimatalla ja samalla tuli nähtyä ensi kesän FIM-rallin maisemia.

Tunisia ei ole kovin kehittynyt maa vaikkapa moottoripyöräilyä ajatellen, ja siksi sen liikenteen katseleminen sai monenlaiset ajatukset liikkumaan mielessä. Liikenneturvallisuus — tai oikeastaan sen puute — oli ensimmäinen shokki. Kaikki tuntuivat ajavan periaateella, että perille päästään ja hengissä pysytään, jos Allah suo. Yleensäkin kaikki tapahtui ims Allah eli jos Allah suo.

Alkuun ihmettelin moottoripyörien puutumista liikenteestä. Yleisin kaksipyöräinen kulkuneuvo kun oli Motobecane tai Peugeot 104. Siis sellaiset polkimilla ja keskipaikoiskytkin-variaattori-voimansiirtolla varustetut mopot. Kun ihmettelin asiaa meidän oppaалlemme, hän kertoi ilmeiseksi syyksi 250 % moottoripyöräveron. Harrastuksemme on siellä vain rikkaiden huvia. Sitten hän osoitti hotellin ovenpielessä olevaa TDR-125:tä kertoen sen olevan jonkun varakkaan työntekijän erittäin iso pyörä. Oli muuten ainoa pyörä koko viikon aikana hotellialueella.

Mopo on kansankulkuneuvo, koska sitä saa ajaa jo 16-vuotiaana ja ilman ajokorttia. Kainkokoisiin moottoripyöriin tarvitaan 18 vuoden ikä ja ajokortti, kuten autollekin. Siinä viikon ajan mopoja katsellessani aloin ajatella yhä enemmän lämmöllä suomalais-

ten päättäjien suhtautumista harrastukseen jaksaneet taistella 70-luvun "moottoripyöräilyn hulluina vuosina" harrastuksemme kielto- ja rajoitusehdotuksia vastaan. Muuten kai mekin ajaisimme vain mopoilla tai korkeintaan 250-kuutioisilla.

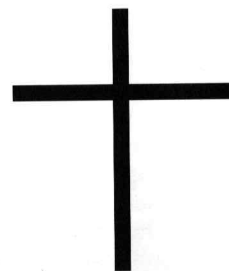
Muistuttaisin taas kaikkia "ylitehoisen" piikin omistajia, että se kannattaa myydä ennen ensi kesää, mikäli sillä ei aio ajaa enää kauaa. Sitä ei kannata säästää pikkuveljelle tai -siskolle, sillä 1.7.96 jälkeen uuden piikkikortin (A1) ajava saa ajaa vain alle 11 kW (15 hv) tehoista pyörää.

EU-byrokraatit nimittäin eivät ole hyväksyneet Suomen ehdottamaa kansallista viiden vuoden siirtymää, mikä olisi sallinut vanhojen pyörien loppuunajamista myös uusilla A1-korteilla. Ensi kesästä lähtien siihen kelpaa siis vain vanha A-kortti ja uuden kortin ajaneilla pitää olla 18 vuoden ikä näiden "tehopiikkien" ajamiseen.

Edellinen lehti oli masentavaa luettavaa. Toivottavasti kaikki ovat kuitenkin jo lopettaneet peiliin tuijottamisen ja viimeistään uudenvuodenlupauksessaan päättävät kirjoittaa aktiivisesti tähän Suomen vanhimpaan moottoripyörälehteen.

Hauskoja ajeluja Uudelle Vuodelle

Antti

Motoristin toimitussihteeri

Pirkko Helena Rosvall

s. 15.06.1943
k. 15.12.1995

Kesken joulukuun numeronteon yllätti tieto toimitussihteerin joutumisesta sairaalaan. Kesäinen sairaalakäynti eli tarkastushuolto, kuten "Pirkko-täti" itse asiaa luonnehti, ei ollutkaan selvittänyt kaikkia terveyteen vaikuttavia asioita. Jotain oli jäänyt vielä tutkimatta. Tämän kertainen sairaalaan vieni olikin sitten niin vakavalla mallilla, ettei Pirkko enää tältä käynniltään palannut.

Pirkko tunnettiin työympäristössään kirjapainoalalla osaavana, ahkerana ja taitavana työntekijänä. Hänellä oli uskomattoman hyvä ymmärrys ja taito saada painotuotteesta juuri sellainen, jollaista asiakas kertoi haluavansa. Omalla osaamisellaan Pirkko myös monet kerrat auttoi maallikkopäätoimittajia (oto), jotta tuotteet olisivat luettavia ja uskalsi ehdottaa joitain uusiakin kokeiluja.

Motoristilehden tekemiseen ja taittamiseen Pirkko osallistui vuodesta 1989 alkaen jolloin ensimmäisen kerran toimin päätoimittajana. Myös päätoimittaja Jarkko sai joskus "korvat punoittaen" tuntea nahoissaan Pirkko-täidin lempeyden ja ojentavan esitystyylin, vieraskielisin koroitein höystettynä.

Lehdentoimitus ja muut yhdistyksen painotuotteiden teettäjät jäävät kaipauksella muistamaan Pirkko-tätiä uskoen ja toivoen, että häneltä saamiamme oppeja ja tietoja voimme hyödyntää vielä pitkään mm. lehtemme teossa.

Pirkko Helena Rosvallin
muistoa
kunnioittaen

Moottoripyöräkerho 69 r.y.
plsta Pertti Luoma

Päätoimittajalta

Uuteen vuoteen

Hyvät lukijat, saadessanne nyt tämän joulukuun lehden käteenne, on Joulukuu (-95) mennyt ja uusi vuosi (-96)kin on jo vaihtunut. Toimitus lähettää parhaimman toivotuksensa kaikille jäsenille.

Huomatkaa nyt vielä kerran tuo **etukansi**. Siinä on jo kauan kaivattu **jäsenmaksulomake**. Ota se siitä ja mene pankkiin, maksuautomaatille, maksa vaikka kotitietokoneella, mutta **maksa se ajoissa**.

Ja sitten väännän jollekin rautalangasta mallin, ettei tarvi soitella ja valittaa kun ei lehti tule. Katsokaa nyt hyvät ihmiset, että jäsennumero tulee kirjattua oikein. Maksulomakkeessa se voi olla viitenumeron, jolloin se automaattisesti kertoo Teidän itsenne haluavan edelleen olla jäsenenä. Mutta jos vaimonne, miehonne, tyttöstävänne, poikastävänne, äitinne, isänne tai kuka tahansa maksaa Teille jäsenmaksun, niin Teidän nimenne ja osoitteenne tulee olla yhdistyksemme tiedossa. Kiitos, ymmärsitkö T.T.T., jookos!

Tietysti lehden tulevaisuuteen voi olla jokin muukin syy. Aktiivit jäsenet ovat huolestuneina, kiitos, jälleen kerran soittelette ja kyselleet miksi ei lehti tule. Lehteä on vaikea tehdä ellei ole materiaalia, me emme pysty samaan kuin muut maassamme ilmestyvät moottoripyörälehdet, me kirjoitamme ulkomaalaisista jutuista vain, jos joku aktiivinen jäsenemme on ollut varoissaan ja kyennyt tekemään itse matkan jonnekin. Toimitus (=nyt enää päätoimittaja) odottaa jännityksellä aina postimiehen saapumista. Josko tulisi jo-

tain julkaistavaa. Aktiivinen auttajamme T.T.T. on kuulemma päässyt lomamatkalle länteen, aina Vanhaan-Seelantiin asti. Siellä ajetaan kuulemma maaran crossikisoja eikä häntä kiinnosta voittajat, vaan ne ketkä ovat sijoittuneet missäkin luokassa ja miten. Onneksi hän on luvannut toimittaa kerholehtemme käyttöön noita tulostietoja, että saamme edes jostain paltan täytettä, vaikkei sekään varmaan ketään kiinnosta, ei edes ilmoittajia. Lehti itsessään ei ole itse tarkoitus ja yhdistyksen varoja voi olla käyttämättä ellei niille ole vastinetta.

HUOMIOO..... jos joku teistä on lähettänyt materiaalia lehteä varten eikä sitä ole julkaistu, pyydän olkaa hyvät ja ottakaa yhteys allekirjoittaneeseen. Niin paljon on tapahtunut ja vähällä aikaa. Lehden päätoimittaja vaihtui jo syksyllä, toimittussihteri poistui keskuudestamme juuri yllättäin. Onko hänen jäämistössään jotain juttuja, se selviää siis aikojen kulu-

Jos omaatte palovakuutuksen, tarkastakaa mitä olette vakuuttanut ja miten, ja varmaankin kannattaa ajatella missä.

MP-69 ja **MP-96** viettävät samanaikaisia juhlia helmikuun ekana viikonloppuna. Silloin **MP-69**:läiset käyntelee moottoripyöriä ajamiseen **TALVIRALLIIN** Alavudelle ja **MP-96** näyttölee taas pyöriä Helsingissä, jos on nopea niin voi vilkaista vaikka perjantaina pyörät ensin ja sitten **TALVIRALLIIN**, on siellä miehet kerhojen..., kaikki ralliin...

terveisin Pertsu

Lauantaiaamun savut

Pystymettä -95:n järjestelyt

rallipomon kantilta katsottuna.

Kun vuoden -92 Kontio-ralli teltankaatumisineen ja räntäsateineen oli vienyt Euran MMP:läisiltä lopunkin halukkuuden miinäkäänlaisten kokoontumisajojen järjestämiseen ja V. Vieno oli juuri valittu MP-69:n kerhoisännäksi, tulin ohimennen maininneeksi hänelle pystymettän järjestämisen helppoudesta Kontioon verrattuna. Eikä se muuta tarvinnut. V.V. otti kerran nähdesseen hihasta kiinni ja kysyi, että miten olis...

Seoli joskus -93 kesällä

ja itseni tuntien tiesin, että tällaisissa projekteissa aikaa pitää olla tarpeeksi. Tässä tapauksessa 2 vuotta tuntui sopivan väljältä aikataululta. Aika kuluikin rattoisasti rallipaikkaa etsiskellessä seuraavaan kesään asti.

Muunmuassa Kullaan metsä- ja puutaloustalouden oppilaitoksen kaikki n. 800 metsähehtaaria olisivat olleet luvallisesti käytössä, jos sopiva paikka löytyisi. Paikka löytyi kuitenkin puoliksi vahingossa syksyllä -94 omasta metsästä harvennushakkuun yhteydessä, joten lupa-asiakaan eivät tehneet kiusaa.

Hakkasimpa vaan alueen vähän harvempaan asentoon telttoja varten ja hakkuun yhteydessä tuli vähällä vaivalla poltettavaa halkoa pinoon ettei porukan tarvii ruveta itse urakoimaan. Paikalle raahamani taukotupa sai luvan toimia myös rallitoimistona. Loppumatkan traktorinura vähän ensin arvelutti, mutta ajettuani kerran perille farmari-Volvolla olin vakuut-

tunut tien ajokelpoisuudesta, parista pohja-kosketuksesta huolimatta.

Ja mikä se sellainen pystymättäköijä on, joka luulee pääsevänsä asfalttia myöten perille asti. Vielä pikku talkoot Euralaisten kanssa ja endurolenkin merkintä viikkoa ennen varsinaista happeninkia, niin paikka oli valmis.

Puhelinkin oli soinut ihan kiitettävästi viimeisten viikkojen aikana, lähinnä kai epämääräisestä kokoontumiskutsusta johtuen. Sitten vihdoon torstaina lähdettiin viemään paikalle viimeisiä tarvekaluja mm. järjestäjien teltoa ja vesisäiliö (SA-Int), työkaluja, öljylamput, ensiapuvälineet.

Kaivettiin riuku, informoitiin paikalliset vieranomaiset ja pelastusorganisaatiot. Vallesmanni oli epävarma lupamenettelystä, mutta kun kertoilin saapujien olevan

Kahvinkeitintyyliä, vanhalta kunnan suunnitelmatalouden ajalta

keskimäärin 40-v herrasmiehiä, joilla on muutakin tekemistä kuin keskinäinen nahistelun, asiahoituipeleillä ilmoituksella. Perjantai-aamulla heti opasteiden jakoon paikallisen mopopojan kanssa ja ei muuta kun odotteleen ensimmäisiä osallistujia.

Osallistujat

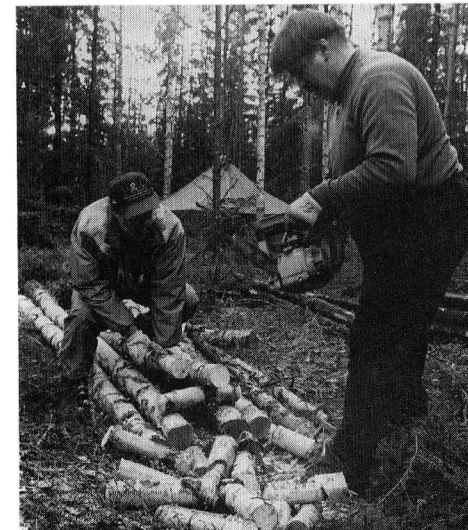
Ensimmäisinä saapuivatkin Vesa T. ja Veli-Matti L. Jörgen M:n teltoin ja tarpeiden kanssa ja sen pystytettyään lähtivät pois. Lapsenpiian paikka kuulemma kutsui perjantai-illaksi, mutta lauantaina sitten...

Pelipaikalle houkuttelemani mopo- ja piikikuskusi Jyri V. (16-v) oli pannut RD:nsä jo seisontaan ja saapuikin meille Monkeyllään kamat tarakalla, ollen käytettävissä vasempana kätenäni koko viikonlopun. Houkuttelin häntä ottamaan mopon mukaan metsään, mutta poitsu sanoi, että "emmää sinne ny mopolla voi tulla ko siäl o vaa niit motskarei." "No, ei väkisin... Ja sitten se harmittelee koko viikonlopun että miksemää sittenkän tullu sillä mankillä kon isot miähekin ajaa tänne piikeillä ja kaikemmaailman euromopoilla. Ja muutenkin se katteli sitä touhua huuli pyöreänä, enskertalainen kun oli. Veikkaampa vaan ettei jääny viimeiseksi kerraksi.

Muita pikku apulaisia oli paikalla Reiska, Yli-Pietilä ja Pikkanen Kallu Eurasta, sekä uurmaakari Antero Raumalta pitämässä vahtia, ettei pääsisi tapahtumaan mitään ikävää. Ainoa puhelin, jolla paikasta varmasti pääsisi ulos oli NMT-450 autoantennilla ja koko ajan oli joku hereillä ja selvillä avun hälyttämisestä, jos tarvitaan. Pari sateeseen sammunutta sekä nuotioon nukkunutta piti tönä hereille ja vähän terveellisempään paikkaan yöpuulle. Perjantai-luantai yöllä satoi suorastaan kiitettävällä voimalla hiljentäen alueen n. 130 motoristia jo pian puolen yön jälkeen ja sateen lakattua

Highway one, lauantai-aamupäivällä

Porin vanhat herrat torstai-iltana:
"me sahataan nyt oma osuus puista, muut saa sitte sahata oman osuutensa pokasahalla"

klo 4 yöllä muutama sitkeähenkinen jaksoi mölytä aamuun asti.

Pari perusteellisesti läpi kastunutta kuivatelti itseään ja kamojaan nuotioiden lämmössä hampaat kalisten. Onneksi olin tehnyt sitä kuusihalkoa n.15 mottia muutama pinon alueelle ja ne poltettiin kaikki maasta löytyneen hakkuutähteen lisäksi. Metsäkärriyn unohtuneet ylivuotiset kuitupuut ja tukitkin kelpasivat sunnuntain vastaisena yönä nuotioihin. Alueella oli pari tosi komeaa roihua, koska sahoja ei vissiin ollut matkassa ja niinpä 3-4 metri set tukit piti polttaa kokonaisina.

Ilmojen osalta ei sitten lauantai-aamusta alkaen ollutkaan juuri parantamisen varaa. Aurinko paistoi ja houkutteli paikalle kaikkiaan 270 metsäläistä, joiden kanssa oli ilo olla järjestävänä osapuolena. Muutama rakentava kritiik-

Varoitus melusta ?????

Enduro-Voyager

kikommentti tuli opastuksesta ja viimeisestä tieosuudesta, mutta oli niitäkin jotka tykkäsivät tulla todella keskelle metsää. Pari uupunutta piti työntää perille, mutta kukaan ei käynyt trallipompon kräiveliinkiini. Eivät vissiin jaksaneet. Eräs Gold Wingsivuvaunun kuljettaja totesi vaan että, huonoin koskaan ajamani enduropyörä.

Kotiin

Sunnuntain poistuminenkin sujui ilman suurempia reklamaatioita, vaikka traktorinura söikin kuulemma pari peiliä ja vilkkua sekä ainakin yhden kytkimen. Muttaseonkin toinen tarina, vai mitä Jaro...? Erikoiskiitokset vielä kaikille paikalla olleille, koska alue jäi tosi siistiksi ja tyhjästä pulloista kertyi meidän mukuloille yli 300mk karkki- ja lelurahaa.

Halkopinot taidan laskuttaa 69:n hallitukelta.

Jyri: "iso mies ja tulee mopolla, kyl mä vähä ihmettelen"

Meil on metsässä nuotiopiiri..

Naputteli Markkulankulman Metsämotoristi, jolta myös kuvat

Lepe: " Soitanko naisille?"

Jaro: " Me ei lannistuta, kytkin korjataan ja ajetaan kotiin!!!!"

Lepe & Jaro Kiittävät

Pystymettä reissumme kotimatalla sattuneiden vaikeuksien awunannon johdosta:

- **Sauramon Jussia ja hänen perhettään.** (työkalut, puhelin, juomavesi- ym. huolenpito.)!
- **Jussin naapurua.** (laakongista+juttuseurasta.)!
- **Eijaa ja Annea** Kotiinkuljetuksesta... (siellä oltais kai muuten vieläkin risuja polttelemassa...)?!!!

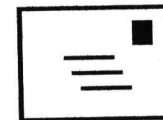
KIIITOS ! ! ! ! !

JK

Kiitämme Myös Harhaanjohtajia Hyvästä Harhautusyrityksestä....

LUKIJALTA

Talvi on mailla

Alkuun varoitus: mikroni varastettiin, eikä varmuuskopiossa ollut vanhoja Motoristin juttujani. Jos toistan itseäni, hyppää yli!

Pyörä on visusti tallissa ja huoltoa kaa-paava bensahana työpaikan vaatekaapissa. Rupesi parahiksi vuotamaan juuri ajokauden lopuksi, joten pitkälle lämpimät myöhäissyksyn kelit jäivät hyödyntämättä.

Vaatekaappi on hyvä paikka, on toivetta, että hana tulisi korjattua talven mittaan, se kun on siinä silmissä sopivasti joka arkipäivä. Yleensä näissä hommissa jää kaikki viime tippaan, ja sitten kiroillaan, kun on ollut koko talvi aikaa hoitaa...

Lehdet

Kotiini saapui kotimaiseksi mp-lehdeksi itseään kutsuva lehti. Se pyrkii oman ilmoituksensa mukaan olemaan vastapainona sille monikansalliselle moottoripyöräjulkaisulle, joka maahamme on ilmaantunut.

Kotimaisuus on tietysti ihan hyvä juttu. Meillä on täällä Suomessa sangen oma-lemainen kulttuuri, ilmasto, byrokraatia ja verotus. Ynnä paljon muuta omaa hauskaa. Niiden säilyttäminen omintakeisena on kaiketi jonkinlainen arvo siinänsä - kuulitteko siellä Brysselissä.

En ole tilannut kumpaakaan lehteä. Minä pidän seksistä, mutta en tilaa seksilehtiä; miksi lukea muiden tekemisistä, kun voi itsekin tehdä? Pidän myös moottoripyöräilystä, mutta niissäkin lehdissä aika iso osa jutuista on minulle mielenkiinnottomia. Parhaita ovat tietysti omat juttuni, mutta niitä on aika harvoin.

Kotimaisuuttaan mainostava lehti ei ainakaan minulta saa pisteitä suomen kielestään. Pilkunnussiminen on erikseen, vaikka kyllä nekin asiat kaiketi toimituksen pitäisi osata ja hoitaa. Mutta puolen sivun mittaiset sotkuiset lauseet, jotka päättyvät aivan eri asiaan kuin mistä alkavat, tekevät lukemisen raskaaksi.

Ja jos mainostetaan kotimaisuutta, ja samalla valitetaan englantilaisen koeajajan siirtymistä paremmin maksavan leipiin, niin ajatus pikkuisen ontuu. Suoranaiseksi kompuroinniksi se menee, jos koeajot ja matkajutut ovat myös ulkomaan elävien tekeleistä käännettyjä.

Joo, kyllä se kotimaisuuskin tuli ihan hyvin esille, kerrottiin harrastuksen historiaa ja Kontiosta ynnä muuta. Mutta jotenkin sitä toivoisi, että se kotimainen olisi joka asiassa myös parempi niistä lehdistä.

Täytyy harkita tilaamista.

Tarinoita

Kylmänä myöhäissyksyn aamuna poliisin partioauto pysähtyy tien penkalla seisovan moottoripyörän viereen. Viressä seisoo motoristi, kypärä päässä ja asiallisissa ajovarusteissa.

- Mikäs on hätänä, kysyy poliisi
 - Kaiketi kaasutin jäässä, vastaa motoristi.
 - No, kuse siihen, kyllä se siitä sulaa.
 - Ei oikein onnistu.
 - No, jos minä sitten, toteaa konsta hetken emmittyään, kaivaa vehkeen esiin, ja huuhtelee lämpöisellä nesteellä kaasarit molemmiin puolin.
- Pyörä tietysti käynnistyy, ja kiitoksien jälkeen kumpikin jatkavat omille teilleen. Parin päivän päästä poliisille tulee reipasta ja ennakkoluulotonta toimintaa kiittelevä kirje, jonka motoristin isä on lähettänyt. Tyttärensä puolesta.

Helvetin enkelit ja muut

Minulla taitaa olla jonkinlainen patti noista bambiinoista ja muista. Mutta lehdistä päätellen en ole ainoa. Julkisuutta on oikeudenkäynneille ja poliisimenettelylle tullut kohtuullisesti, vähintäänkin.

Jäin vain miettimään, mihin kohtaan minua nuo tyypit kolhaisevat. En tunne yhtään ko. jengin jäseniä. Siinä mielessä pitää tietysti varoa, ettei tuomitse turhaan tai väärin. Aika monen lehtijutun sanomana on ollut, että kyseiset jengit ovat oikein kansainvälisesti järjestäytyneitä rikollisuutta.

Rikollisuutta on kuitenkin montaa lajia. En oikein jaksa pitää pyörän ylläpidon ja ilman terveysviranomaisten lupaa tehtyjä tatuointeja kovin vaarallisi-

na, olkoonkin, että sekä pyörät että tatuointikamat tulevat oikein järjestyneesti ulkomailta.

Huumeet ja prostituutio ovat tietysti erikseen, vakavampia ainakin minusta. Mutta niistä meillä on vain poliisin sana. Luotan kyllä poliisiin, mutta...

Jotenkin tuntuu, että ihmiset kaipaavat sopivia, hyviä vihollisia. Tupakointi ja huumeet, esimerkiksi, ovat sopivia. Tupakkaa on hyvä vastustaa, ja samalla voi sitten unohtaa kaikki muut asiat, jotka uhkaavat terveyttämme. Huumeitahan me kaikki vastustamme, vaan miten on alkoholin laita? Näinhän meidän ihmisten logiikka toimii, syntipukkeja ja hyviä vihollisia tarvitaan, jotta voimme säilyttää omat pahat tapamme ja pitää kiinni ennakkoluuloistamme.

Väkivalta ansaitsee oman lukunsa. Jengeiltä on löydetty aseita, sinkojakin kuuluu käytetyn ja ihmisiä tapetun. Ja se, että kyse on ollut tietoisesta, harkitusta toiminnasta, tekee asiasta vain pahemman.

Silti en voi olla ajattelematta, että kyse on myös siitä, että me tarvitsemme tämän ajan häjyt tai lättähatut, joihin on hyvä kohdistaa vihansa. Samalla voi unohtaa, painaa sivummalle sen, mikä tuottaa moisia ihmisiä. Jos joku haluaa asettua uhmaamaan yhteiskunnan väkivaltakoneistoa, Pasi-panssareiden vierailun jälkeenkin, hänellä täytyy olla valtava määrä vihaa järjestelmää kohtaan. Mistä se viha on tullut?

Katsotaan vain, jonkin ajan kuluttua meille esitellään reportaasi Sirkus Finlandian tai Bambinosien kerhotalosta. Siellä pojat, ihan ilman äitiä, huolehtivat itse pyykistä ja ruuanlaitosta, ja ovat

niin kilttejä tai ainakin sympaattisia, että. Jos kyse on naistoimittajasta, hän voi tässä yhteydessä jopa tunnustaa, miten puoleensavetäviä prätäkundit oikeastaan ovatkaan.

Samalla sitten murjaistaan jotain huonosta kasvatuksesta ja yhteiskunnasta joka kyllä holhoaa ja kieltää, muttei huolehdi, tai ei ainakaan huolehtinut näistä tyypeistä, kun he olivat lapsia tai nuoria. Ja näin kävi, maksamme nyt sitten kallista laskua.

Motoristin Jouluni

Viikkoa ennen Joulua Juha Föhr ilmoittaa laittavansa nahkousujen lisäksi koko nahkapuvun päälle, kun kerran joululoman ajaksi on Suomeen tulossa kesäinen sää: eli ajokelit, eikä mitään huonoja, edes.

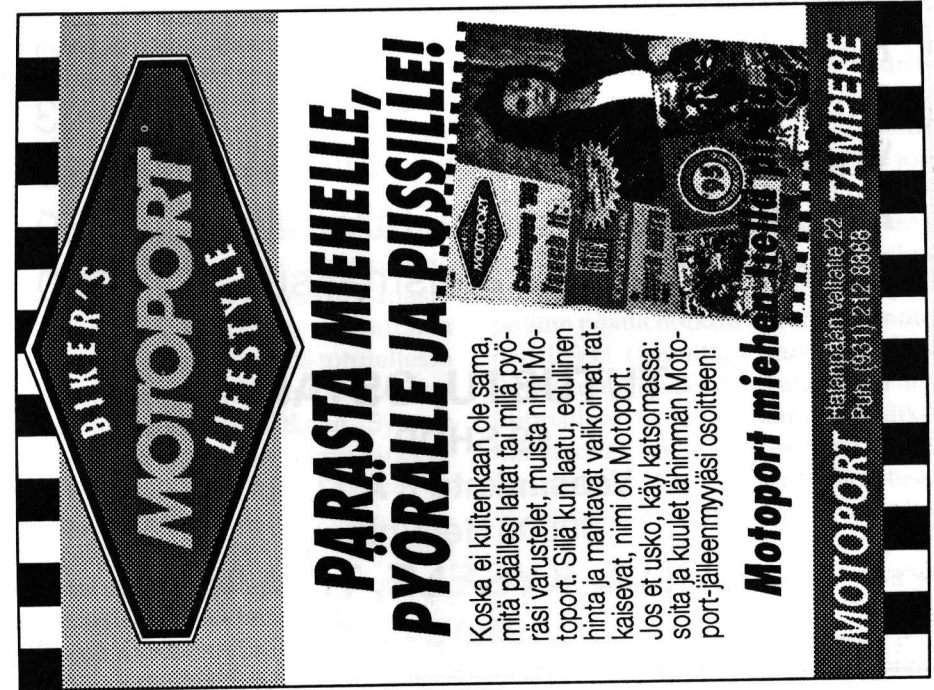
Vakuutusyhtiöstä tulee kirje, jossa tarjotaan ilmaista vakuutusta joululoman ajalle, ja bensayhtiö palkitsee uskollisen

asiakkaansa reilulla lahjakortilla. Kun kerron kaikesta tästä kahvitunnaalla, saan pomolta luvan pyörän huoltoon työpaikalla ja -ajalla, pyytämättä.

Ja loman alkaessa ajamaan. Mutta heti isolle tielle päästyä on poliisi tien laidassa käsi pystyssä. Vaan hänpä haluaakin kertoa uudesta palvelusta: poliisi mittaa mittarivirheen huippunopeudesta, se kun on kuulemma tarkinta tehdä niin. Tarkoitusta varten on suljettu tienpätkä. Lisäksi palveluun kuuluu ajanotto ja loppunopeus seisovan lähdön neljälläsadalla.

Aika on siksi hyvä, että pääsen osallistumaan pyöräpollareiden koulutukseen moottoriradalla. Matkalla sinne autoilijoita on vain vähän. Kun kukaan ei aja autollaan takapuolessa kiinni, alan epäillä, että tämä onkin vain unta. Lopullisesti tajuan kaiken kuvitelmaksi, kun hitaammat köröttelijät antavat kiltisti tietä.

terveisin Ripa K.

BIKER'S MOTOPOINT LIFESTYLE

PÄRÄSTÄ MIEHELLE, PYÖRÄLLE JA PUSSILLE!

Koska ei kuitenkaan ole sama, mitä päällesi laitat tai millä pyöräsi varustelet, muista nimi Motoport. Sillä kun laatu, edullinen hinta ja mahtavat valikoimat ratkaisevat, nimi on Motoport. Jos et usko, käy katsomassa: soita ja kuulet lähimmän Motoport-jälleenmyyjäsi osoitteen!

Motoport miehen teltä

Talvapaan valtatie 22
MOTOPOINT TAMPERE
Puh. (031) 212 8886

69 SHOP

Poolopaita	140
College	110
T-paita	55
Kontio-95 t-paita	65
K-18 -paita	55
Rukakuksa	95
Snapsikuksa	50
Motoristi-kansio	30
Kangasmerkki	15
Iso tarra	5
Pieni tarra	3
Postikortti	3
Vuosilaatta (Kontio ja Talviralli)	15
Peruslaatta (Kontio ja Talviralli)	50
Pyörämerkki (etukäteismaksu)	110

TUTUSTU, OSTA!

69 SHOP

Vaasankatu 8 A 11

00500 Helsinki

SOITA, KYSELE, TILAA!

Jarmo (940) 544 9513

ILMAN OMAA PELIÄ

Lämpö on tehnyt tehtävänsä, päätän rohkaista itseni pyörä täytyy saada alle välittömästi. Korvat höröllä kuulostelen mistä niitä mahtaa saada lainaksi. LAST HOBE löydän itseni syvältä kellarin kätköistä, täällä niitä näyttää olevan pitkä rivi. Asiansa tuntevan myyjän johdolla teemme minua miellyttävän valinnan, punainen sen olla pitää urheilullinen menopeli siis. Käymme läpi kaikki olennaiset seikat pyörästä, jotta viikonlopun ajorupeama onnistuisi mahdollisimman mukavasti. Vanhoja ajokamoja olen haalinut kokoon, paitsi kypärän joudun ostamaan omaksi päänsuojaksi. Aurinko paistaa kun soluttaudun liikenteen sekaan, tarkoitus on viettää koko viikonloppu pyörän sarvissa. Täytyisi löytää rauhallisia pikuteitä näin alkajaisiksi, tuntuu tosi mukavalta lasketella menemään pitkin baanaa. Retkeilykamat messissä suuntaan etufillarin kohti auringon nousua. Miellyttävän ajoasennon löytäminen vie aikaa, kädet tahtovat puutua liiasta puristamisesta kahvoihin. Muutama tunti on kulunut tien päällä totutelllessa ajokin ominaisuuksia, kuuma kuppi tuo mukavana välipalan matkaan. Syksyn väriloisto tekee tuloaan, silmä tarkkaillee ympäristöä herkeämättä visiirin takaa. Jäseniä alkaa kolottaa joka paikasta, täytyy alkaa etsiä itselleen yösijaa johonka päänsä kallistaa. Kaarran levähdyspaikalle tutkimaan karttaa, viereeni ajaa muuan pyöräilijä. Vaihdam-

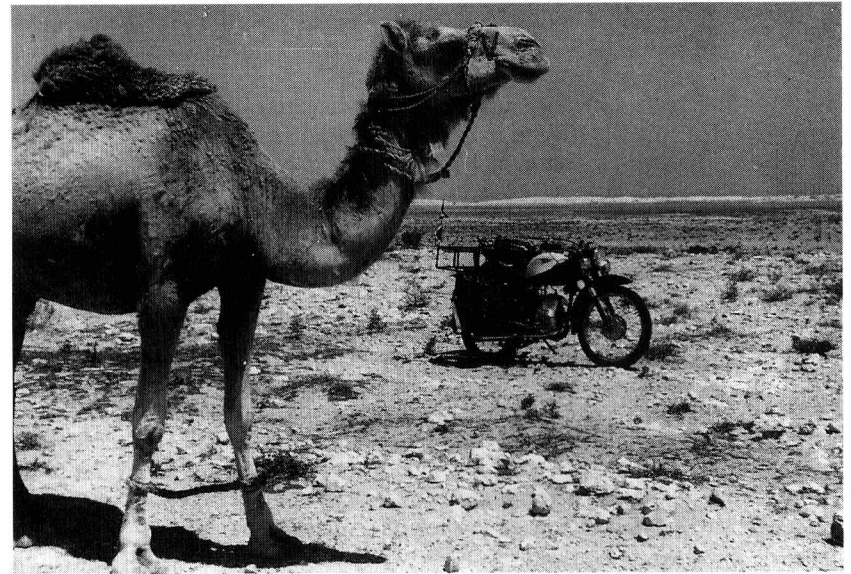
me kuulumisia, juttu kääntyy mihinkäs olet ajatellut päästi kallistaa ensi yöksi. Tässä lähellä pidetään motoristeille yksi tapaaminen, lähde mukaan sinne. Ajellemme perätysten muutaman tovin pikitietä, hiekka alkaa rapista lokasuojissa. Jäätelökiska siintää männikössä, pysäytämme ajopelimme sen edustalle. Olemme ensimmäiset tulijat, kello näyttää olevan puolikuuden tuntumassa. Täyttelemme kaavaketta, pääsen kohtaan ammatti, vilkaisen olkani yli viereistä kaveria, joka raapustaa paperille Tuupovaaran kunnanjohtaja hämmästykseni on suuri. Taidankin olla hyvissä käsissä näin alkajaisiksi. Majoitumme viereiseen tukkikämppään, tilaa löytyy alapetiltä. Tutkailen saamani ohjelmaa, saunavuoro alkaa pian eikun pyyhe kainalossa kylpemään. Tilava löylyhuone antaa mukavat karpalot otsalla, jäsenet alkavat vetryä matkan rasituksista ennalleen. Astelemme ravitsemusosaston puolelle vaikka naamat punottavat kuin paleltuneet puolukat, tyttö lupaa antaa lämpöiset kahvitotit. Paikka näyttää sisustetun kaiken karvaisilla metsänolijoilla joita tällä seudulla liikuskelee. Porukoita valuu verkkaiseen tahtiin tiskille lepäilemään mukin ääreen. Pimeys laskeutuu, lähdän paistelemaan loimukäyrää, pöllien päällä notkuu muutama imeminen liekki lämmittää mukavasti oloa. Silmäluomet alkavat valahdella alas hiippailen oikopäätä kämpän kätköihin levolle. Käsin kosketeltava tunnelma tunkee vastaan aamulla herätessäni, kupongilla puuroa poskeen josko lähti käyntiin sillä. Pöydissä tuntuu olevan aikamoinen säpinä, tankataan pakki täyteen. Pihamaalla odottelee linjuri, kiertoajelu pitäisi lähteä pika-

puoliin liikkeelle. Parikymmentä urhoollista täyttää penkit, Pielisen museossa ensimmäinen pysähdys. Kuulemma toiseksi suurin ulkomuseoalue, meille näytetään miten ihmiset asuivat ennenvanhaan Pohjois-Karjalan seudulla. Kiertokäyntiin varattu aika ei tahdo riittää. Tukkilaisperinteestä saamme todella valaisevan kuvauksen millaista työnteko oli satavuotta taakse päin. Ruunaan virkistysalue kutsuu meitä, opastuskeskuksessa katsomme ensialkuun diaesityksen alueesta. Neitikoskella käymme katsomassa koskenkuohuja, kahvipaussi piristää matkalaisia. Linjuri suuntaa kulkunsa oikealle susirajalle, vastaan tulevat autoilijat eivät tahdo uskoa näkemäänsä todeksi ojaohjat kolisevat. Vihdoin saavutamme viimeisen etapin Änäkäisen taistelupaikat viidenkymmenvuoden takaa. Eräkeskus vilkahtelee mäntyjen lomasta, ehdimme juuri sopivasti ruokailuun, seisova pöytä tarjoilee herkkuja. Tämmöistä sapuskaa en uskoisi olevan muissa kokoontumisajoissa, olen kysellyt muilta mukanaolijoilta jotka ovat kiertäneet tapahtumia vuodesta toiseen. Ihmetys on suuri, missä lienevät osallistujat. Ehkä laatu tässä tapauksessa korvaa määrän, pieni ruokalepo olisi paikallaan. Kämpässä näkyy olevan koivet oikosellaan muutama muukiin ukko. Hiljaisuuden särkee käheä karjaisu, pihalle kilpailemaan ukot. Lajeissa löytyy parihiihtoa & takakuminheittoa. Tunnelma on katossaan, hyvät palkinnot odottavat ottajiaan. Pimeys alkaa laskeutua, palkintojen jako suoritetaan kaikkien taiten sääntöjen puitteissa. Yllätyskilpailuna karjalanpiirakan leipomisen arvostelu huutoäänestyksellä. Yksi asia meinasi unohtua

kokonaan matkasta, luontopolku patikoitiin myös, kymmenen tosi hyvää kysymystä kuulijoille. Joukosta puuttui yksi joukko kokonaan, piikkikuskit loistivat poissa-olollaan. Makkaranuotio kutsuu tässä vaiheessa meikäläistä puoleensa, sieltä löytyy parhaat tarinan kertojat perimätiedon mukaan!. Yö kääntyy aamun puolelle, kämpässä sitkeimmät istuskelevat pirttipöydän ääressä tarinoiden. Vaimea kuorsaus peittää tuvan ilmapiiriin, kello pirisee pölin päällä. Aamusuihku karkoittaa viimeiset unenrippeet silmistä, mahtava aamupalapöytä odottaa taas ottajia. Aika kuluu leppoisasti, hiljaisuuden rikkoo jälkipalan tuoja lautasella kaksiyötä kämpässä satakuusikymmentä markkaa sassiin? Pahamaku jäi suuhun tämmöisestä tempusta, kamat tarakalle ja pikaisesti kohti etelän iloja. Vilvoittava vesi viilentää kuumenneita tunteita, enköhän palaile tänne uudestaan omalla pyörällä isomman joukon kanssa ensi vuonna. Kotimatka sujuu jo vanhalla rutiinilla. Matkaa on taitettu yli tuhatkilometriä viikonlopun aikana. Muis-telemista riittää talvi-iltojen ratoksi paljon.

PS. Paras paikka eittämättä vuokrata pyörä löytyy Kalevankadulta numerosta 46. Palvelualttiit kaverit kertoilevat mikä kullekin henkilölle on paras vaihtoehto kulloinkin, hiko & korppu toivottavat kaikki tervetulleeksi butiikkiin asioimaan. Oman lainapyörän palautin heille täysin sydämin menettäneenä näihin laitteisiin.

SAMULI OMAPERÄ alias Pikku Pasi

Camelpiikki

PIIKILLÄ MAAILMAAN MENOSSA

Tästä olemme tätä nykyä aloittaneet, kaiketi muistissa ovat ensi metrit pärrän sarvissa. Jalkojen välissä hyrräsi tosi kova rauta? Tietä piti päästä tahkoamaan illasta aamuun. Viime vuosina kehityksen rattaat kuljettavat meitä väärään suuntaan.

Piikilläkin päästään samaan nautintoon, ajohalujen suhteen kokemuksissa löytyy. Mutta moniko meistä mahtaa uskaltaa lähteä merta edemmäksi seikkailuun? Kierrätys tupsahtaa esille nykyään milloin missäkin, voisimme näyttää esimerkiksi aloittelevalle polvelle. Tallien nurkista löydämme pikkuvaivalla käyttökelpoisia piikkejä uusiokäyttöön.

Tarkoitukseni on herättää kaikki "KYLÄHULLUT" liikkeelle pieneen seikkailuun seitsemän meren taa.

* Tuliaisena kotiin hyvän mielen lisäksi, odottaa sinua mukaan uskaltava, maailmanmestaruus? Siinä sitä on kerrakseen kerskumista kylän raittia käyskennellessä eessun taassen.

* Porukoita pitäisi saada kokoon likainen tusina, ikään tai sukupuoleen katsomatta.

PS. Piikitelkää kaikessa rauhassa toisianne, HELMIKUUN ALUSSA kaiken tulisi olla selvää! Pärränäyttelyssä sitten erotellaan jyvät laarista.

"TUSINA PIIKKEJÄ TUNISIAAN 3.-5.6.1996"

PÄALLE PÄSMÄRI HURU-UKKO KARI SAALASTI

OSTETAAN — MYYDÄÄN — OSTETAAN

Ostetaan käytetty moottoripyörä 400 - 600 cc, hinta noin 20 000 mk.
VP Parviainen, Halli puh. t(942) 769 6249, k(942) 769 6557

Ostetaan epäkuntoinen, puutteellinen tai muuten vaan edullinen moottoripyörä-projekti esim: Honda 350 Four, Yamaha XS 650, Yamaha TX 750, Suzuki 750 GT, Kawasaki 900 cc — 1000 cc tai Ducati 350 cc — 450cc. **Jussi Kotoneva**, Ylihärmä puh.(964) 484 7639

Myydään BMW K 100 LT vm. 1990. ABS-jarrut, BMW-radio, sivu- ja perälaukut. Ajettu 85 000 km. Tosi hieno. Hintapyyntö 74 000 mk. Esko Vähäsöyrinki, puh.k(90) 878 5412, t(90) 160 3285, matka(9400) 814 211

Myydään halvalla hyvä Suzuki TS 250 X -86 harrasteliijaenduro 6 800 mk. Halutesasi piikkirenkailla. Jussi (934) 472 6402 tai (9500) 238 239

HEMMOT HEI

15.01.-96 kello 18.00 alkaen Kisahallin alakerrassa MP-96 näyttelyn osaston suunnittelupalaveri.
Tule ja tuo kaverisikin mukaan

KATSO MILLÄ ISTUT !

Istumavälinettäsi en kykene uusimaan, mutta sitä missä sillä istut, voin kyllä korjata.
Motoristi tietää hyvän istuinalusen merkityksen.

Huonekalujen- ja autojenverhoilutyöt ammattitaidolla.

Erikoisuutena mm. moottoripyörien satulaverhoilut, entisöinnit, madallukset jne...

Verhoilijamestari Heikki Ahonen

Irjalankatu 28, 33560 Tampere , puh (931) 363 0243

TALVIRALLI VIROSSA

8.-10.3.-96

Ajo-ohjeet kokoontumiseen Motoristin helmikuun numerossa.

Laivamatkalle Helsinki - Tallinna _ Helsinki tarjoavat **SMOTO** ja **Eestin Linjat**

kaikille motoristeille seuraavat alennukset

- kansipaikka - 30 %
- moottoripyörä - 30 %

Alennus on voimassa ajalla 6/3- 12/3.

Liput tilataan Eestin Linjat toimistosta puh. (90) 669 944.

Tilausta tehtäessä on mainittava **Suomen Motoristit**.

Liput lunastetaan satamasta viimeistään tuntia ennen laivan lähtöä.

Oikaisupyyntö päivätty Tuusulassa 31.08.1995:

Motoristilehdessä 4/95 olleessa jutussa oli ollut puute, siis virhe.

Käsikirjoituksessa on lukenut "Ekbladin perhettä ei yksi vähemmän onnistunut Kontio säikytä..."

Toimitus pahoittelee sattunutta

Kuukauden aforismi:

Vittu soikoon, sanoi Mullova,
kun viulu katosi.

LIIKENNEVAHINGOTKÄÄNTYNEETNOUSUUN

Viisi vuotta jatkunut liikennevahinkojen vähentyminen kääntyi viime vuonna nousuun. Liikennevakuutuksen perusteella korvattiin vuonna 1994 kaikkiaan 84500 liikennevahinkoa, joissa vammautui 15 070 henkeä. Edelliseen vuoteen verrattuna vahingot lisääntyivät kolme prosenttia ja vammautuneet kuusi prosenttia, kerrotaan Liikennevakuutuskeskuksesta.

Korkeimmillaan liikennevahinkojen lukumäärä oli 80-luvun lopulla, jolloin liikennevakuutuksesta korvattiin yli 110 000 vahinkoa. Niissä vammautui noin 18 000 henkeä. Liikennekuolemia vuonna 1989 oli 734 ja viime vuonna 480.

Liikennevahinkojen nouseva suunta näyttää jatkuvan huolimatta siitä, että lauhan ja vähälumisen viime talven aikana ilmoitettujen liikennevahinkojen määrä aleni 11 prosenttia. Tämän vuoden touko-lokakuussa vahingot ovat lisääntyneet kolme prosenttia, todetaan Liikennevakuutuskeskuksesta.

ZAMBALAYAA ...

Ja riimitys jatkuu...

Tuli tässä käytyä kalassa wälillä, mutta kun ewäät kerran pääsiwät loppumaan, ja kohokin jäätyi järwen pintaan kiinni, niin ajattelin; No nythän tässä ois taas aikaa alkaa rustaamaan waikka Motoristeille niitä biisejä. Ja muistaakseni Hailuodossa se yks-äijä niitä kyselikin... Joku Kuikka Koponen, joten laitankin teille hywät-Motoristit ”pienen paketin” Pukin-konttiin, jonka olemme yhdessä wäsänneet ystäwäni Peten kanssa...

Siispä: Hywää ja Rauhallista Joulua...

Talvirallissa tawataan... Ajakaa Warovasti!!!!

T:Jaro

PONUPÖNTTÖ

Säwel: Anna Hanskin,

Kotiviini.

Sanat: Jaro & Pete

Tein sulle ponupöntön, mut rosterista wain,
kamat hankin romikselta, kympillä ne sain...

Hän kutsui minut luokseen käymään yllättäin,
owen awas kellariinsa, tules tänne näin...
Hän wiltin nosti päältä oudon laatikon,
mä kysyin, mikäs tossa laatikossa on???
Sä raotit, kantta sen...

Tein sulle ponupöntön, rosterista wain,
kamat hankin romikselta, kympillä ne sain...
Ei tarwi tuotteita Alkon käyttää lain,
oli onni, että kamat, Pärnäseltä sain...
AA-AAkamat sain!

Me pantiin kiljut käymään, meni viikko siin,
mehän oltiin wähä-wälii kiljupöntös kii..
Me sitä ravisteltiin wuorotellen siin,
niin että wesilukko; lensi hemmettiin...
todettiin... ytyy on!!!

Tein sulle ponupöntön, rosterista wain,
kamat hankin romikselta, kympillä ne sain...
Auta mua nostamaan tää kilju-astia,
niin woidaan tiputella ekaa satsia...
AA-AA, ponua...

Kun sitä maistoin, niin melkein sokaistuini,
tämä aine lämmitti mun sisälläni niin...
Alkossa asioida aio enää en,
kun sulta pannun sain, rosterisen...
AA- waihtais sitä en...

Tein sulle ponupöntön, rosterista wain,
kamat hankin romikselta, kympillä ne sain...
En ravintolaa kaipaa enää tuttua,
ponun makuun suuni, jo alkaa tottua...
Soittajalle; ”soppaa wain...”

Suomen Retkeilymajajärjestö
SRM r.y.
The Finnish Youth Hostel Association

HUOMIO !!! ATTENTION!!!

SRM-hostelliketjusta poistuneet kohteet (alkaen 01.01.1996):

Espoo / Nupurin kartano, **Hyvinkää** / Finnhostel Sveitsin Maja, **Joutsa** / Aholan tila, **Kaustinen** / Pauanteen Majatalo, **Outokumpu** / Muurajan kartano, **Raahe** / Raahehostel, **Rautavaara** / Aittarinne, **Rovaniemi** Mlk/ Koskimökit, **Tenhola** / Retkeilymaja, **Värtsilä** / Kenraalinkylän kartano, **Ylivieska** / Retkeilymaja

SRM:n tiedote 18.12.-95

**moto
osat**

Muista: Kerhoetu!

Käytetyt varaosat erikoishintaan
jäsenkortin esittämällä.

**Ammattitaitoiset katteiden
korjaukset ja maalaukset.**

**Sammonkatu64
33540TAMPERE
Puh.(931)2557444**

Piikkijuttu

Toimin liikenneopettajana eräässä pohjoissuomalaisessa autokoulussa. Eräänä tavallisena arkipäivänä yllätin itseni puhumasta A-korttioppilaalle tyyliin: "Kun minä olin sinun iässäsi niin..." Tajusin vasta jälkepäin moisen nuoria ärsyttävän puhetyylin kielivän omasta vanhenemisestäni. Mikäs siinä muuten, mutta olen vasta kakskyt kahdeksan vee. Filosofoin, että kehitys, ainakin tekninen-, on edennyt tässä harastuksessamme niin vauhdikkaasti, että ensimmäisiä pyöriään muistellessa saattaa vanhuuden tunne yllättää aivan ennen aikaansa. Asiat, joista ei ole kuin hiukan reilut kymmenen vuotta, saavat suorastaan historiallista patinaa niitä tämän päivän perspektiivistä katsottaessa.

Varmaan jokaisella mieliinpainuvinta aikaa on kevariaika, ainakin jos siitä on tarpeeksi kauan, ja muisti on ehtinyt suodattaa kaikki inhottavuudet. Itselläni ihka ensimmäinen pyörä oli vanha -77 DT Jammu. Kortin sain 83-syksyllä, joten ensimmäinen "ajokausi" oli vain kuukauden mittainen. Tästäkös riitti murrosiän runtelemalla motoristin alulla urputtamista: olis nyt vanhemmat vähän ajatelleet...

Vähäisistä kilometreistä huolimatta DT ehti leikata kiinni parikin kertaa. Syynä oli öljypumpun itsevarma, mutta tietämättömän säätely, vaikkon sitä silloin tajunnut - enkä ainakaan myöntänyt. Mieles-

täni harmit aiheutti pyörän yleinen huonous, joten tilalle oli saatava parempi. Keväällä -84 toteutin sitten unelmani. Lähes epäinhimillisen säästämisen jälkeä ostin Honda CB 125 Twinin. Pyörä oli vuoden -82 mallia, ajettu viisi tuhatta, ja kaaduttu oikealle kyljelle. Puutteistaan huolimatta se oli mielestäni hieno. Olihan se suuren, "oikean" moottoripyörän näköinen. Ja se nelitahtisen soundi...!

Tuohon aikaan oli piikeissä hieman tuollainen 2T vastaan 4T asettelu. Honda mainostikin lauseella "Honda todisti muille, että neljä tahtia on ainoa vaihtoehto." Me kaverini kanssa olimmekin pahimmanlaatuisia 4T-fundamentalisteja. Venttiileitä piti oleman muuallakin kuin renkaissa; kas siinä on mopon ja moottoripyörän ero. Tästä asetelmasta olikin -84 Imatran ajoissa tulla turpajuhlat, mutta osasimme poistua vastaväitajiemme silmistä hyvissä ajoin, tosin "menkää säätään venttiilit" -huutojen saattelemana.

Venttiileistä puheenollen, Twinin kanssa oppi säätämisen filosofiaa kuin itseltään. Jo nöösinä tunsin sen hienon mielenrauhan, kun oli tehnyt huollon hyvin, eikä vain sinne päin. Huoltamista vehkeessä riittikin koneen vanhanaikaisuuden takia (huoltoväli muistaakseni 3000km). Venttiilien lisäksi huolehtimista oli nokkaketjun kiristyksessä, kaasuttimissa ja kärjellisessä sytkässä. Pieni

kaksipyttyinen olikin armottoman nuuka säätöjen balanssille. Etenkään kaasuttimien säädöt eivät saaneet toisistaan poiketa.

Twinin mainoksessa kehuttiin pyörän sisältävän kilpakoneen ominaisuuksia, ja mainos piti myös paikkansa. Ainakin, jos kilpurin ominaisuuksiksi lasketaan tosi pitkä ykkönen ja koneen hankala, kierroksia vaativa käytös kapeine tehoalueineen. Raaserista kaukana olikin sitten löysän vesijohtoputkirungon ja velttojen takavaimentimien käytös. Ominaisuuksista mainittakoon vielä yksi, joka vaikutti ratkaisevasti pyörän valintaan: sillä nimittäin oli hyvä kytyttä. Edessä raskas kone, pitkä satula, ja varsinkin runkoon kiinnitetyt takatapat. Piikeissä viimeksi mainitun ominaisuuden harvinainen, ellei peräti ainoa, edustaja oli Twini. Kyysäysasiat olivat tärkeitä, koska liikuin jo silloin erään neiti L:n kera. Hän osoitti omaavansa muiden hyvien puoliensa lisäksi pitkän pinnan ja hyvän sateensietokyvyn joten hän onkin nykyään rouva Y.

Kun matkusteluun soveltuva pyörä oli tullut hommattua, niin tietysti sillä piti myös reissata. Imatran ajoissa (-84) kävimme Honda-kaverin kanssa kaksistaan, molemmat omalla Twinillä, eikä tavaratilasta ollut puutetta. Vyöruusun kanssa matkailtaessa vaivasikin sitten ankara tavaratilan puute. Varsinkin ennen kuin sain tiukan "ei kiharrinta"-linjan päälle. Ensimmäisillä kaksipäällä ajetuilla matkoilla käytimme erikoista taktiikkaa. Olin saanut lähes nerokkuutta hipovan idean: miksi haaskata vähää tavaratila vaatteiden kускаamiseen - moottoripyöräillä on harvoin

kuuma - joten kuljettakaamme vaatteet päällämme, puhtaimmat alimmaisena! Lienee turha mainita herra Murphyn puuttuneen lomakeleihin ja reissusta tuli lämmin. Lopulta tavarankuljetuksessa päädyttiin omatekoisiin tankki- ja sivulaukkuihin erinäisten jätessäkkikeiluiden jälkeen. Pariajossa myös kommunikointi tuppaa olemaan, kuten tiedätte, hiukan hankalaa. Karjumisen lisäksi käytimme viittomakielen sormiaakkosia ja morsetusta.

Pyörän mennessä vaihtoon oli matkamittarissa yli 30 tuhatta, niistä reilut 25 itse ajettuja. Pitkästä taipaleesta selvitettiin varsin vähäisillä vioilla. Moottorin osalta korjattiin vain murtunutta nokkaketjun kiristintä (murtui vissiin löysälle pääseen ketjun hakkaamana = huolimattomuusmoka). Siinä kaikki. Ei kaksitahtikavereitten povaamia kansiongelmiä, ei ohivuotoja venttiileissä tahi männissä.

Kun näin Moto-lehden numerossa 1/95 kuvan Hondan 125 Rebelistä, niin kyläpä hymyilytti! Pyörässä on ilmetty CB 125 Twinin masiina, tosin laimenettuna versiona (mainoksessa keuhuttiin hyvää vääntöä !!) Jos olen oikeassa ko. pyörän moottorin alkuperän suhteen, voi siltä odottaa varmasti pitkää ikää. Paljon parjatut tehorojoitukset voivat olla hyväkin asia, ja niillä saadaan pyörät kestäämään nykyisiä pitempään. Ja jos Rebelin tyyppiset pyörät saavat piikkikuskeihin enemmän cruising-ajotyylä kiihkeän vinguttelun sijaan, niin vielä parempi.

Niin...kehitys kehittyä, mutta muuttuuko ihminen - ja mihin suuntaan? Itse koin keväällä "uskoontulemisen" eli

ostin BMW:n. Lankoni täytti kuusitoista ja ajoi A-kortin. Molemmat odotimme kesää yhtä innokkaina, ja molemmat nautimme ajamisesta yhtälailla. Pari viikkoa sitten joutui lankoni, riiuureisulta palatessaan, työntelemään pensanpuutteeseen hyytynyttä enduroaan lä-

hes kymmenen kilometriä elokuisen täysikuun loisteessa. Minä olin hänen seikkailustaan oikeastaan kateellinen, mutta hän ei nähnyt siinä mitään hienoa eikä romanttista. Täytynee palata asiaan joskus kymmenen vuoden kuluttua!

Pauli Ylikoski

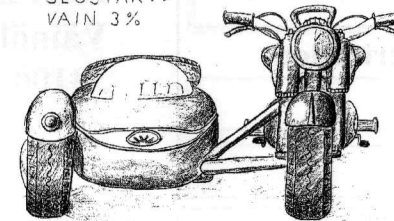
Seuraavat jutut Pertsalle pikaisesti(tammikuussa),
jotta saadaan edes helmikuun lehti ajoissa ulos.
Kiitos ja hyvää ajovuotta 1996.

ИЩ - ПЛАНЕТА СПОРТ Е - 90

NYT UUDET MALLIT ENTISTÄ TEHOKKAAMPIA
- UUSI MUOTOILU, POTKU KÄYNNISTYS, LISÄÄ VAR-
MUUTTA KÄYNNISTYVYYTEEN TUO
- NYT ENTISTÄ TUKEVAMPI (35 mm Ø)
- KÄYNNISTYSPOLJIN
- SEOSTARVE
VAIN 3%

KOE VAUHDIN HURMA
MOOTTORIPYÖRÄMAAILMAKIN TARVITSEE ESIKUVIA